

Duhovni poziv

fra Valentino Radaš

Odrastao sam u selu Lišane Ostrovičke, u istoimenoj župi, koja se nalazi u šibenskoj biskupiji. Tamo sam pohađao osnovnu, a u Benkovcu srednju školu - smjer Računalni tehničar za strojarstvo. U tom razdoblju nisam živio vjerski život: rijetko sam išao na misu i uopće nisam molio. Poveo sam se za lošim društvom i to me je odvelo u krivom smjeru.

Dvije godine nakon završetka srednje škole, odnosno krajem 2014. godine, doživio sam početak obraćenja. Doživio sam posebnu Božju blizinu koja mi je preusmjerila život u sasvim drugom smjeru. Uz Božju pomoć promijenio sam svoje životne navike i okrenuo sam se Bogu. Nedugo nakon toga zaposlio sam se u Šibeniku kao zaštitar. Tamo sam preselio te sam počeo ići redovno na misu, moliti, često se ispovijedati te čitati Sv. pismo.

Na Veliki Četvrtak bio sam na Misi Večere Gospodnje u Gospe van grada, gdje sam običavao ići na misu. Nakon mise uslijedilo je tradicionalno pjevanje „Gospina plača“. Župnik, fra Filip, predslavio je misu. Nakon mise je otišao u sakristiju i obukao franjevački habit te je sjeo među narod. Promatrajući fra Filipa kako je sjeo među narod, u meni se dogodila neka promjena. Do toga sam trenutka svećenike i fratre doživljavao na jedan način udaljenim od naroda. Možda je to bio razlog zašto nikad prije nisam poželio biti fratar ili svećenik. Nisam osjećao niti primjećivao bliskost između svećenika i naroda. Nikad prije nisam osjetio nikakvu

privlačnost prema tom načinu života. No, kad sam vidio fra Filipovu gestu nisam više tako razmišljao. Od tad sam osjetio privlačnost prema franjevaštvu i svećeništvu. Cijelu tu večer sam bio prožet neopisivom toplinom i radošću zbog toga što se u meni događalo.

Nakon završetka „Gospina plača“ otišao sam doma. Neposredno prije spavanja i dalje sam razmišljao o fra Filipovoj gesti i o promjeni koja se dogodila u meni. Odjednom sam u svojoj nutrini osjetio da me Isus poziva da postanem fratar i svećenik. Na taj poziv sam osjetio veliku radost i rado sam se odazvao. Poželio sam postati fratar i svećenik. U tom trenutku sam zaboravio na svoj život. Razmišljao sam samo o Božjem pozivu. No, nedugo nakon toga počeo sam razmišljati o prijašnjim životnim planovima. Naime, ranije sam planirao imati djevojku te jednog dana i svoju obitelj. Ta želja me je još pratila. Postavio sam pitanje: „Kako ću biti fratar i svećenik kad se oni ne žene?“ Dakle, ne mogu jedno i drugo, moram se odlučiti za jedno. To je bila jako teška situacija, bio sam na „vagi“. U tim trenucima bilo je jako teško donijeti bilo kakvu odluku jer sam oboje želio, a oboje nisam mogao istovremeno odabrati. Za jedno sam se morao opredijeliti.

Iz dana u dan, nastavio sam živjeti u povezanosti s Bogom. Moja želja za osnivanjem obitelji je postupno slabila, a želja i ljubav prema franjevaštvu i svećeništvu su

rasli. I tako, nakon nekog vremena, kad sam se učvrstio u pozivu, odlučio sam postati fratar i svećenik te sam krenuo tim putem.

Prije tri godine postao sam kandidat franjevačke Provincije Presvetoga Otkupitelja sa sjedištem u Splitu. Postulatura, odnosno prva godina formacije održava se u Imotskom gdje sam boravio devet mjeseci upoznavajući po malo franjevački način života i zajednicu u kojoj sam boravio zajedno sa još trojicom braće postulanata. Način života nam se sastojao u molitvi, radu, zajedništvu i drugim samostanskim i župnim aktivnostima.

Nakon postulature, uslijedila je druga godina formacije, a to je novicijat, tzv. „godina kušnje“. Novicijat se odvija na „Gospinu otočiću“ Visovcu. To razdoblje započeli smo nas petorica novaka oblačenjem franjevačkog habita. Tamo se proveli

punu godinu dana. Način života nam se uglavnom sastojao od molitve, rada i studija. Uz to smo imali posjete mnogim župama i razne susrete, a posebno bih izdvojio susrete sa franjevačkim novacima iz drugih provincija iz Hrvatske, BiH i Albanije. Zajedno smo išli u Italiju, u Asiz i druga mjesta u kojima je boravio sv. Franjo. To nam je bilo posebno, lijepo iskustvo.

Sljedeća etapa u formaciji je vrijeme studija. Nakon novicijata došao sam u Split u klerikat te sam postao bogoslov zajedno sa svojom braćom. Upisao sam Filozofsko-teološki fakultet u trajanju od pet godina, a uvjet za postati svećenik je završiti ovaj studij. Vrijeme u klerikatu nastojim „oploditi“ sa studijem i molitvom kako bih produbio svoju vjeru i kako bih se pripremio za životni poziv na koji sam se rado odazvao i koji radosno želim nastaviti živjeti nasljedujući Krista po uzoru na sv. Franju.